

Over Polen en Poolse mensen

Ik was in Polen deze zomer. Een fascinerend land en fascinerende mensen.

Wat ik zag was dat de mensen stug en vaal waren.

(Totdat je ze aansprak in het Engels, dan werden ze meteen vriendelijk en zag ik een ander mens te voorschijn komen).

En in zekere zin vond ik het stugge ook terug in het land en de aarde, in het deel van het land waar ik was.

Ik heb veel gesproken met m'n Pools/Nederlandse gastvrouw over de achterliggende 'oorzaken' die dit volk gemaakt heeft, tot wat het geworden is.

Veel oorlogen, al vanaf 1400 regelmatig overheersing en inname en veel geweld. Met als toppunt de tweede wereld oorlog, waar het erg in de linie heeft gelegen.

En wat blijft hangen is de uitspraak: de Russen waren nog wreder dan de NaziDuitsers.

Niet opvallen en in de massa opgaan was het veiligste.

Orthodox katholiek geloof, waar ook heden ten dage, de regeltjes van de katholieke kerk (om de mensen in toom te houden?) nog steeds veel belangrijker zijn dan menselijkheid en liefde.

En waar sensualiteit en seksualiteit nog een enorm taboe zijn.

En het socialisme, wat mensen heeft ontdaan van hun uniciteit, waardoor mensen geen idee hebben van hun eigenlijke talenten, hun verlangens en hun bezieling,

Geen wonder dus, stug en vaal...

En wat is dan, systemisch gezien, de helende beweging?

Wil jij met me meevoelen nav van het bovenstaande stuk en buigen voor het lot van deze mensen?

En aan de Polen en voormalig Oost-Duitsers zelf:

Buig voor het lot van je land, je volk, je familielijnen.

En laat het deel lot wat bij hun hen hoort bij hen.

Neem alleen jouw deel van het lot op en neem de tijd om te worden wie je werkelijk bent, een prachtig, stralend, uniek mens.

Amen.

Annemieke van der Mooren

www.kruispunten.org